TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Savo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Sosialistin velvollisuudet

Ranskalainen kirjailija Henri Barbusse julkaisi viime vuoden lokakuussa "Humanite"-lehdessä kirjotuksen suhtautumisesta venäläiseen kommunismiin. Esipuheessaan hän ilmottaa kääntyvänsä aateveljien puoleen "entisten soturien internationalen" sekä "Clarte"-liiton nimessä, vaikkakin nuo liitot ovat poliittisten puolueitten ylä- ja ulkopuolella. H. B. ei kuitenkaan usko, että ne, joiden nimessä hän esiintyy, olisivat poliittisesti välinpitämättömiä, sillä tuskinpa kukaan verevä ihminen saattaa pysyä politiikalle vieraana, se kun niin läheisesti koskee meitä jokaista. Jos yrittäisi pitää politiikkaa erillään ammatillisista, yhteiskunnallisista ja eetillisistä kysymyksistä, olisivat pyrintömme paljasta lapsellista sofismia. Vaikkakin jotkut ovat olevinaan aristokraatteja ja anarkisteja ja siksi muka pysyvät politiikasta syrjässä, ei heitä, lievästi sanoen, voi nimittää muiksi kuin saamattomiksi ihmisiksi.

Kirjailija ilmottaa "Clarte"-liiton ja sotilasyhdistyksen olevan sosialismin kannalla, pääasiallisesti kerätäkseen ja kootakseen asiakirjoja totuuden levittämistä varten, saadakseen edistyspyrinnöt yhteissointuisiksi. H. B. tahtoisi ennen kaikkea että totuus pääsisi voittoon niin hyvin yksilöitten kuin puolueitten keskuudessa, tuntuen hänestä nyt siltä, että uhrataan liian paljon sanasotaan yksityisseikoista, joten ennen kaikkea olisi saatava selvyys tässä nykyisessä sekamelskassa, maksoi mitä maksoi.

*

Sosialistin velvollisuus on aivan selvä, se on kutsuva ja vaativa. Kaikkien todellisten sosialistien on ehdottomasti yhdyttävä (äärimmäisiin) radikaaleihin, sillä näillä on totuus puolellaan.

Kommunistit ovat oikeassa, heidän lakinsa pitää kirjaimelleen paikkansa. Kansainvälinen kommunismi vaatii täydellistä kansainvälisyyttä. Tämä sääntö on kaikkia muita tärkeämpi, koska siihen nojautuu koko uusi elämänjärjestys. Kapitalism. negatiivinen, elämää kieltävä vaikutus johtuu siitä että ihmiskunta on jaettu eri kansallisuuksiin, joiden keskinäinen kilpajuoksu muodostaa oikeutuksen jokaiselle sodalle, syyt kaikenlaiseen sortoon.

Kansainvälisyys ei pidä kiinni säännöistä. Kieltäkäämme ne joka tilaisuudessa. Puoleksi kansallisia ei löydy. Oman kotimaan ajatus sotii ihmisyyden ajatusta vastaan. Kansallisen ajatuksen puolustaminen ei käy päinsä jos muistaa ihmisyyden. Paitsi yhtymiä löytyy auringon alla kylliksi yksilöitä, jotka siinä määrin ovat toisistaan eroavaisia, ettei sama laki sovi kaikille.

On sanottava että kommunistit ovat oikeassa, koska he näkevät ainoan yhteiskunnallisen totuuden toiminnassa, työssä, koska he yhdellä iskulla tekevät lopun kaikista etuoikeuksista ja vihdoinkin kaatavat luontaisvastaisen ja synkän mammonan palveluksen. He ovat oikeassa, koska he kieltämällä yhden luokan etuoikeuden toisten luokkain kustannuksella elämiseen tahtovat poistaa tämän parasiittijärjestelmän myöskin parlamenteistä ja hallituksista ja siten koko mailmasta. Tämän periaatteen rinnalla, jolle kommunismi rakentuu, ovat muut johtavat aatteet toisarvoisia; ne riippuvat mahdollisuuksista, miten ne ovat toteutettavissa, miltä aika kulloinkin näyttää, vaan ei perusajatuksesta; niissä on tilaa eri mielipiteitten vivahduksillekin.

On siis näin ollen ainoastaan kysymys opinkappaleiden selittämisestä; asia on näin ollen vähemmän tärkeä ja osittainen, kunhan annetaan ratkaiseva merkitys sille seikalle, että kukin ajatus on sopusoinnussa yksilöllisen työn kanssa. Ei ole sidottava toisarvoisia seikkoja sekottamaan korkeata päämäärää eikä annettava ehkä esiintyvien käytännöllisten toimeenpanovaikeuksien häiritä selvyyttä. Järjestelmä on itsessään loogillinen ja suoraviivainen ja luotettava. Se sopii yhteen yksilöllisten etujen kanssa paremmin kuin voisikaan luulla, luontautuen silti samalla yhteisetuihin. Se on rehellisin, todellisin sosialismin, vastakapitalismin ilmaus. Varsinaisen opin kannalta ovat he oikeassa väkivaltakeinoihinsakin nähden. Moskovalaiset ovat menetelleet oikein — sitämukaa kuin ovat sitä toteuttaneet — pitäessään yllä kolmevuotista diktatuuria voimakeinoillakin. Kukin vallankumous hankkii väkivallalla itselleen merkitystä. Mikä yliluonnollinen, maagillinen kaikkitietävyys saattoikaan määritellä ajankohdan, minkä jälkeen uusi järjestys jo olisi turvattu?

He ovat oikeassa, sanoessaan että on pakko pyrkiä diktatuuriin, jos tahtoo poistaa luokkajärjestelmän. Olisi melkein rikollisen yksinkertaista uskoa, että yhteiskunnallinen tasa-arvoisuus voitaisiin saavuttaa millään muulla tavoin.

He ovat oikeassa sanoessaan mailmanvallankumouksen olevan välttämättömän ja että siihen on pyrittävä; he eivät kuitenkaan ole sanoneet, että vallankumoukseen heti kohta on ryhdyttävä, ellei tilanne siihen ole kypsynyt. Ikävä välttämättömyys ei ole varovaisuutta, eivätkä he koskaan tällaista hulluttelua ole saarnanneet.

*

Väkivallan käyttämisen oikeutus on opinkappale, jota aina, mailmanjärjestyksen ja solidariteetin nimessä on vihattu, mutta väkivaltaa eivät olekaan keksineet sorretut luokat. Kansalaissodathan meitä seuraavat läpi vuosisatojen. Vanhan yhteiskuntajärjestyksen marttyyrit, jotka käyttävät väkivaltaa, tarttuvat aseisiin vaikkapa niistä tihkuu heidän omaakin vertaan, itseään puoltaakseen.

Täytyy olla vaarallisen mystiikan uhri voidakseen uskoa että yksin järjen selvänäköinen kauneus voi poistaa aseitten käytön.

He ovat oikeassa ollessaan epäuskoisia ja anteeksi antamattomia reformismia kohtaan. Reformismi on aina juonittelua, jolla sosialismi voidaan kaataa, se on sosialismin erikoista myrkkyä. Yhteiskunnallista muutosta haluavan järkeä pyrkii sekottamaan luulo, että tämä suurenmoinen ja täydellinen yhteiskunnallinen mullistus kävisi päinsä diplomaattisten sovittelujen kautta, puolueitten ja lainsäädännön avulla, siis kaiken vanhan säilyttämisellä. Rehellisellä ihmisellä ei ole oikeutta edellyttää vilpille varmuutta ja tukea. Sellainen puolinaisuus ei voi olla muuta kuin narripeliä, mikä on omiaan sekottamaan järjen ja ajatukser, mitenkä nykyinen tila pysytettäisiin kulissien takana ja luotaisiin mahdollisuus uutta vedenpaisumusta varten, kuten oli tilanne vuonna 1914, mikä yhdistää ajanjakson 1870—1914. "Kansainliitto", "kansallistuttaminen", "kansainvälinen työtoimisto" y. m. s. ovat komeista nimistään huolimatta läpeensä taantuvia laitoksia.

Ja vihdoinkin he ovat oikeassa vaatiessaan suoraa toimintaa todellisen sosialistisen yhtenäiyyden saavuttamiseksi. Pienimpiä yksityiskohtiaan myöten määritellyt seikat, jotka bolshevikit ovat tehneet ja tarkotuksiaan edistääkseen selvittävät, ovat huomattavia merkkejä bolshevistisesta viisaudesta. Yhtenäisyys raunioiksi menneitten liittoutumisten edessä, yhä kasvava yhtenäisyys, mikä jonakin päivänä leviää yli koko mailman, täytyy olla jotakin tahratonta ja syvällistä. Karvain halkomisiin asti eritelty ja ehdottomasti valmis yhtenäisyys on jotain, mikä ensimäisissä kosketuksissa todellisen elämän kanssa tulisi menemään hajalleen. Mitä hyödyttää suurilukuisuus, jos sen kanssa vaipuu pohjaan? Puolue, joka tahtoo elää, älköön rasittako itseään sairailla aineksilla. Menköot nämä puoleksi halpaantuneitten vasemmistolaisten*) ja vanhoillisten luo trikoloorin turviin. Täytyy nimittää itseään siksi mitä kukin on.

He ovat oikeassa... He toimivat varmuudella, tieteellisellä pohjalla, johdonmukaisesti. He ovat radikaaleja, koska he ovat järkeviä, ja koska he aina ja kaikkialla tahtovat aisain kokonaisuudessaan tulevan käsiteltäviksi, niin menettelevät he sen mukaisesti, ollen käytännöllisiä, luovaa järkeä täynnään olevia ihmisiä.

*

Todellinen sosialisti ja rehellinen porvari ei kolmannen internationalen säännöissä saata löytää mitään sellaista, mitä hän ei täydellä luottamuksella, joskin keveällä huokauksella, kiitollisesti voisi sulattaa. Kun asettuu jokapäiväisen taistelun ja sanomalehdistön sanasodan yläpuolelle, on vaikea käsittää että kokonaisen ranskalaisen sosialistipuolueen on tapeltava niin suurten vaikeuksien kanssa jollakin tavalla saavuttaakseen totuuden, millä se voisi itseään suojata, ja on yhä vaikeampi varmentaa että nämä ihmiset ovat soaistut eivätkä enää ole sitä, mitä sosialistilla todellisuudessa tarkotetaan.

Sellainen sosialismi ei voi pysyä pystyssä. Se on saavuttanut sen kohtalonsa pisteen, missä jo vihollinenkin käsittää mitä se todellisuudessa on. Kussakin maassa löytyy pieni ja heikko, mutta valittu ryhmä, joka taistelee, jota vainotaan ja sorretaan. Ja ellei sitä aivan uuvuksiin lyödäkään, on se aina ympäröity demokratian kapitalismia hyödyttävällä valheverkolla. Välipuheilla kapitalismin kanssa ei sosialismi koskaan pääse ulos lapsenkengistä. Eräs amerikalainen kertoi kuvaavan jutun mahtavasta kapitalistisesta propagandalaitoksesta: "Meillä on hallussamme kirkot, koulut, sanomalehdet, luonnollisesti meidän hallussamme silloin myös on valitsijat, hallitus, sotalaitos ja tuomarit." Aivan tarkalleen näin on asianlaita. Kapitalismi asettaa kaikkialla eteemme täydellisen voimansa. Sosialistinen puolue, joka tyytyy vain kiltisti arvostelemaan tällaista huutavaa vääryyttä, ei ole muuta kuin käsittämätön, epäselvä, mystiikkaa täynnään oleva uni. Me tiedämme, että totuus tulee voittamaan kaiken vääryyden yli, että myrskypilvet kerääntyvät ja että nämä pilvet tulevat repeämään. Me tiedämme että tulevaisuus tulee kuulumaan meille. Mutta vaikea on kestää tätä ennustukseen sisältyvää aikaa. Monet myrskyt erottavat meidät vielä paratiisin ajasta, odotus on yhdistetty kurjuuteen, kärsimykseen ja verenvuodatukseen.

Meidän aikanamme, jolloin raakalaisuus vielä hallitsee ja yhä vallitsee joukkojen mieltä, pitää heitä harhassaan vangittuna, löytyy kuitenkin yksi maa, missä ihmeellisten kohtalojen sattumuksesta korkea unelma ihmisyydestä on tullut tosiasiaksi. Ihmisyydelle, mikä yhä raataa palkkaorjuuden painostuksen alla, mikä vielä kantaa kahleittensa jätteitä kuin orjankahleita ainakin, on tuo vapautus tullut kuin ennenaikaisena, kypsymättömänä. Totuus on voittava. Mutta, minä vielä sen uudistan, ellemme anna sanain ja määriteltyjen ajakohtain meitä harhaan johtaa, niin vaatii meitä kunnioitus venäläisiä vallankumoustaistelijoita kohtaan näitä kevyitä pettymyksiä kestämään. Tuo pelastusjoukko on viestinkuljettajina antautunut astumaan tuleen ja vereen. He ovat kovin uhatussa asemassa. Meitä on koetettu pakottaa myöntämään, että Millerandin ja Lloyd Georgen välillä on olemassa erimielisyyttä sodasta Venäjää vastaan. Meille puhuttiin aselevosta, rauhasta. Tuo oli ala-arvoista pilaa, millä oli tarkotus eristää huomiotamme. Tosiasiallisesti vallitsee rikkomaton liitto kaikkien kansainvälisten kapitalistien, vallanpitäjien, valtakuntain, kuninkaitten, kaikkien aseellisten joukkojen käskijäin kesken vapautettua Venäjää vastaan. Tämä sota ei koskaan ole loppuva muulla tavoin kuin joko sosialismin tai kapitalismin ehdottomalla romahduksella.

*

Jos enemmän tai vähemmän peitetty tsaarismi kaikkien valtain voimaa tulee hallitsemaan, jos ihmiskunta navasta napaan — ties kuinka monen polven ajaksi — päätään myöten suistetaan kapitalismin tyrmään, mitä merkitsee silloin se narrimainen luulo, että asteittain saavutettaisiin valta kansalle, luottaen suotuisaan edistykseen, millä muka korvattaisiin todellinen aatteellisuus?

Meidän päivinämme on sosialismi uudesti syntynyt kauheissa tuskissa, mitkä Venäjä on saanut kärsiä, päästäkseen uuteen elämään. Väärin käsitätte tehtäväinne velvotuksen pidättyessä tarjoamasta veljellistä osanottoamme, vaikka se on veljeyden vaatimaa. Eikö työväenluokka voisi pelastaa venäläistä vallankumousta, kun he kerran ovat apuamme pyytäneet? Älkäämme tästä riidelkö. Kieltämätöntä on, ettei työväenluokka ole tehnyt kaikkea voitavaansa Venäjän vallankumouksen hyväksi ja että monet sosialistit ja syndikalistit kauniitten puheittensa takana Venäjän elämästä ovat olleet kiittämättömiä sameuteen asti.

Me hengitämme katalaa, taantuvaista ilmastoa, me punnitsemme ja halkoilemme tuloksia, mitkä ovat saavutetut taistelun tuoksinassa, palavilla raunioilla, huolimatta petoksesta ja sabotaasista. Suoraan ja peittelemättä saatamme sanoa, että kommunistien saavuttamat tulokset niissä oloissa, missä he ovat toimineet, virheellisyyksistäänkin huolimatta ovat suurenmoiset.

Niin, nyt tietäessämme asianlaidan, on meillä velvollisuus ja oikeus käydä asioihin käsiksi. Meidän ei huoli riidellä tästä tai tuosta kolmannen luokan kohdasta, tuon tai tämän puolueen tai henkilön ilmauksesta, henkilökysymyksistä ,ehdoista tai seremonioista, kun on kysymys aatteen elämästä tai kuolemasta, aatteen, minkä puolesta meidän on elettävä, ja jos niin tarvitaan, myös kuoltava.

*) Tarkottaa porvaris-vasemmistolaisia.

HALLITUS HALUAA OIKEUTTA SELVITELLÄ SOTALAINAKYSYMYSTÄ

Liittolaismaitten saamien velkojen takaisin maksu on ollut viimeisen parin vuoden aikana vilkkaan keskustelun alaisena. Toiset ovat olleet sitä mieltä, että niitä ei milloinkaan tulla maksamaan ja toiset taasen koettavat niitten suhten elättää itsessään heikkoja, mutta siltä sangen riutuvia toiveita. Itse velalliset sen sijaan eivät tunnu niitten johdosta olevan kovinkaan levottomia, sillä minkäs velalliselle tekee, jos sillä ei ole mistä ottaa?

Europalaiset ovat tämän tuosta antaneet selviä viittauksia siihen suuntaan, että velat olisi annettava anteeksi. Jo Versaillesin rauhankonferenssissa ne siitä puhelivat ja sen jälkeen on asiasta ollut vireillä sarja diplomaattisia keskusteluja. Ovatpa europalaiset valtiomiehet nimenomaan siinä tarkotuksessa tehneet kumarrusmatkojakin Amerikaan, mutta ainakin toistaiseksi, virallisten tietojen mukaan, kuitenkin turhaan.

Vähitellen alkaa kuitenkin kasvaa näistä veloista sellainen käsitys, että numerot kylläkin ovat koreita paperilla, mutta toinen kysymys on merkitsevätkö ne todellisuudessa mitään, sillä maksamisen asemasta ovat europalaiset yhtenään pyytämässä lisää lainaa ja elleivät ne sitä saa, pahenee yleismaailmallinen liikeelämä yhä entistäänkin kurjemmaksi.

Viimeinen vaihe tämän kysymyksen ratkaisussa on se, että Yhdysvaltain presidentti Harding on esittänyt kongressille vaatimuksen, että kongressin tulee antaa raha-asiain sihteerille, pankkiiri Mellonille vapaat kädet sovitella tämä kysymys miten parhaaksi näkee.

Farmarien kansallinen järjestö (Farmers' National Council) on tämän johdosta nostanut ankaran protestin, joka virallisesti on toimitettu hallitusvirkailijoille. Tässä asiakirjassa arvostellaan presidentin esitystä ankarasti ja sanotaan m.m. että sellaisten valtuuksien antaminen olisi "yhtä järkevää kuin lailla valtuuttaa presidentti omin päinsä julistamaan sota."

Edelleen kiinnitetään tässä protestissa huomiota siihen, mitenkä liittolaiset kysymyksessä olevia varoja ovat käyttäneet ja tästä sanotaan seuraavasti:

"Velat, joita ne kansat ovat meiltä saaneet, joitten kanssa me yhdessä taistelimme sodassa, eivät ole yksistään johtuneet sotakulungeista, vaan myöskin siitä, että näitten maitten hallitukset eivät uskaltaneet verottaa sotavoittoilijoitaan ja myöskin siitä, että jotkut näistä maista ovat vielä sodan loputtuakin ylläpitäneet sarjaa rosvoretkiä Venäjää, Irlantia, Mesopotamiaa ja montaa muutakin maata vastaan tarkotuksella anastaa käsiinsä maita, joita niitten ei onnistunut varsinaisen sodan kuluessa vallata tai itselleen rauhankonferenssissa kahmia."

Farmareitten järjestön mielestä tulisi velkojen anteeksi antamisen sijaan pakottaa liittolaismaat puristamaan sotavoittoilijoilta nämä summat pois. Ja mitä Mr. Mellonin suunnitelmaan tulee, sanotaan siitä farmareitten antamassa arvostelussa, että "hän koettaa suojella liittolaismaitten sotavoittoilijoita, että niitten ei tarvitsisi paremmin kuin meidän omienkaan sotavoittoilijoitten maksaa osaansa verotuksessa."

Muutenkin farmareitten lähettämä protesti osottaa, että he ovat nykyisen pulakauden aikana saaneet ankaria kokemuksia ja että he ovat päässeet myöskin selville siitä, kutka heidän ahdinkotilastaan ovat mynttiä lyöneet. Heidän esityksensä ovat sangen suorapuheisia ja heidän arvostelunsa purevaa, mutta siihenpä se sitte pysähtyykin. Tietoisuus valtion rakenteesta tuntuu farmareille vielä olevan sangen heikko ja usko valtion luokkaluonteen muuttamiseen protestin voimalla tuntuu olevan kokolailla vankkana farmareitten käsityskannassa heidän ankarasta kielenkäytöstään huolimatta.

LISÄÄ VALOA NUORTEVAN JUTTUUN

Toverilehtemme "Eteenpäin" on saanut seuraavia lisätietoja Nuortevan vangitsemisjutusta:

Vieläkään ei ole kuulunut mitään virallisia eikä täydellisesti luotettavia selostuksia siitä minkälaisten asioiden yhteydessä Nuortevan vangitseminen on tapahtunut tai mistä tässä usein kysytyssä jutussa oikeastaan on kysymys. Suomalainen työväestö tuntee Nuortevan hyvin ja sen takia olisi mielenkiintoista tietää lähemmin hänen kohtalostaan.

Viimeisin tieto mitä me olemme tästä asiasta saaneet, tuli täällä ilmestyvän juutalaisen sanomalehden, "Forwärtsin" Berliinin kirjeenvaihtajan kautta. Tässä selitetään, että Nuorteva on vangittuna, mutta että häntä ei persoonallisesti syytetä mistään petollisuudesta, vaan pidetään pidätettynä rikollisesta huolimattomuudesta syytettynä. Uutinen kertoo, että jollakin Nuortevan hoidon alla olevalla osastolla on työskennellyt joku, jota on epäilty urkkijaksi ja on asiasta varotettu Nuortevaa ja kehotettu häntä pitämään kysymyksessä olevaa henkilöä silmällä. Mutta että senkin jälkeen urkkijalle on ollut mahdollista saada haltuunsa joitakin asiapapereita, jotka hän sittemmin on toimittanut Neuvosto-Venäjän vihollisille, on seikka, joka lasketaan johtuneen Nuortevan huolimattomuudesta ja sen takia hän on pidätyksissä.

Kun ottaa huomioon Nuortevan luonteen laadun, hänen hyväntahtoisuutensa semmoisessa toimessa kuin jonkun viraston päällikkönä ja sen tavattoman kiireen, työn paljouden ja hermostuttavan tilanteen, missä itse asiassa jokainen Neuvostovaltion virasto joutuu toimimaan, niin meistä näyttää tämä selitys todennäköiseltä, vaikkakaan se ei ole mikään virallinen tieto. Porvarilehdet yhä vielä yrittävät laimenevaa sensatsioonia asian johdosta. Ne ovat tehneet jo Nuortevasta petturin ja varojen kavaltajan ja levittäneet kaikkea tuota moskaa, jota kukaan asioita tunteva ei voi uskoa. Nämä kamalat syytökset ovat olleet vain provokaattorista hälyytystä Neuvostovaltaa ja sen virkailijoita kohtaan.

Toivomme vain, että asiasta saataisiin virallinen tieto, joka perustuu itse Neuvostovaltion viranomaisten tutkintoihin ja lausuntoihin.

JUTUN JATKOA

Suomen herrain pikkumaisuus

Kuinka pitkälle nulikkamaisuudessa Suomen "sivistysvaltiossa" saatetaan mennä, sitä todistaa seuraava eräästä Suomen lehdestä lainattu juttu:

Sotaministeriön asuma entinen Apollon talo, joka Tarton rauhansopimuksen perusteella on siirtynyt Neuvosto-Venäjän omaisuudeksi, on nyttemmin melkein kokonaisuudessaan jo luovutettu Neuvosto-Venäjän täkäläisten edustajain hallintaan.

Ennenkuin Neuvosto-Venäjän täkäläinen edustus voi siihen kuitenkaan muuttaa, tarvitsee talo melkoisen remontin, joka aiheutuu suureksi osaksi siitä, että sotaministeriö on muuttohommissaan ollut perusteellisempi kuin mikä tavallisille siviilisäätyyn kuuluville majanmuuttajille on sallittu. Niin on majanmuutossa viety suuri määrä sähköjohtoja, miltei kaikki ne, jotka eivät ole olleet seinään muurattuja. Sähkövirran katkaisijat on järjestelmällisesti kaivettu seinistä irti ja viety mukaan. Monet kylpyhuoneet on jätetty ilman kylpyammetta ja mihin sellainen on jätetty, on vesilämpömittari viety pois tai rikottu. Kylpyammeiden ja käsienpesulaitteiden päällä olleet peinet seinään muuratut hyllyt on myös suurin ponnistuksin kaivettu irti. Sellaiset isommat esineet kuin huonekalut, jotka ovat aikoinaan jotakin huonetta varten erikoisesti laitetut, kuten seinien mukaisesti rakennetut sohvat, on tarkoin otettu mukaan. Amerikalaisten lukkojen muistoksi on oviin jäänyt hyvin epäesteettisesti vaikuttavat reijät. Eräästä isommasta salista on lämpöpatterien edessä olleet seinään talon rakennettaissa kiinnitetyt suojustimetkin irrotettu ja viety. Kummallisimmalta, melkeinpä turhantarkalta majanmuuttamiselta vaikuttaa kuitenkin se, että eräistä huoneista, joissa on seinämaalauksia, jotka ovat olleet reunustetut kapeilla, rahallisesti aivan vähäarvoisilla listoilla, on kuvien listat pitänyt repiä pois. Itse kuvia ei ole viety, kun silloin olisi täytynyt ottaa melkoinen määrä seinääkin mukaan. Kattokruunujen kohdalle rakentaissa laitettuja pyöreitä kattokoristeita on irrotettu, vaikka ilmeistä on, että niitä ei voi asettaa muuhun kuin siihen, mihin ne ovat vartavasten tehdyt.

Tämä tällainen julkisen viraston vähemmän esikuvallinen majanmuuttotapa ja omaisuuden luovutus on omiaan vaikuttamaan perin kiusottavalta.

Lenin taaskin vanginnut Trotskin

Pariisissa heinäk. 6 p. päivätty sähkösanoma, jossa puhutaan Kolmannen Kansainvälisen suurenmoisesta kokouksesta ja sen perinpohjaisesta onnistumisesta pannaan taasen Lenin vangituttamaan Trotskin. Tämän ankan kyhääjä kuitenkin hiljalleen epäilee mielikuvituksensa tuotteen tehoa ja siksi vetää "uutisensa" lopussa saman verran takaisin, selitellen, että "tiedolle tosin ei ole saapunut virallista vahvistusta."

Pääasiana ei tällaisten juttujen levittämisessä olekaan niitten todenperäisyys, vaan niitten hämäävä vaikutus työläisiin, joitten katsantokannat alkavat selviytyä käsittämään luokkasuhteita ja nykyisen yhteiskuntarakenteen sunnatonta mädännäisyyttä.

Sitten Venäjän vallankumouksen on Venäjän neuvostovirkailijoista levitetty enemmän panettelua, juoruja ja törkeitä valheita kuin tuskin mistään muusta asiasta mailmassa. Niitten vaikutus alkaa kuitenkin tästä puoleen olla päinvastainen kuin mitä niillä on tarkotuksena ja siksi vielä nytkin edelläkerrotunlaisten "uutisten" levittäminen herättää säälittävää naurua työläispiireissä.

Yksi huomattava piirre viime aikoina Venäjästä värkätyissä jutuissa kuitenkin on ilmeinen, nim. se, että ne eivät enää ole päivätyt Helsingissä, vaan jossakin muualla vastavallankumouksellisten pesäpaikoissa. Suomi näitten valheitten lähtökohtana ennätti saada niin surkean kuuluisuuden, että sieltä lähteneihin tietoihin enää tuskin milloinkaan voidaan huomiota saada edes kapitalistilehtiäkään kiinnittämään niin kauan kuin siellä nykyiset manttaalipösöt rikeeraavat.

Ja muutenkin on Venäjästä tehdyissä jutuissa viime aikoina tapahtunut se käänne, että ne kokoonpanonsa puolesta ovat taidokkammin kyhättyjä. Sen sijaan, että ne ennen olivat törkeitä valheita, ovat ne nykyään taidokkaita väärennyksiä. Ennen temmattiin tuulesta juttuja, mutta nykyään väärennellään kapitalistisissa sanomalehdissä asiakirjoja, jättämällä joitakin kohtia pois ja lisäämällä toisia, joilla koetetaan tavallisesti osottaa Venäjän kulkeutuvan kohden pikkuporvarillisuutta.

Valheilla ovat kuitenkin lyhyet jäljet ja niillä valhettelijat vähitellen kaivavat itseltään maaperää pois ja merkitsevät itsensä työläisten silmissä polttomerkillä.

Liikkeenhoitajan Nurkka

Canadalaisen toverilehden Vapauden juhannusjulkaisu "VAPAUDEN SOIHTU III" on saapunut Toverin konttoriin. Monipuolinen kaunokirjallinen, runollinen ja kuvitettu sisältö. Kirjotuksia ja suomennoksia on H. Purolta, J. W. Slup'ilta, Maria Koivulta, Onni Saarelta, Aili Kannastolta, kuin myöskin mailman kuuluilta venäläisiltä kirjailijoilta Maxim Gorjkilta ja Anton Tsehowilta. Runoja on Aku Päiviöltä ja E. Rautiaiselta. Hinta on 35 senttiä. Tilataan osotteella: Toverin konttori, Box 99, Astoria, Ore.

Radikaaliset sanontatavat muotiasioita

Muuan vanha historiallinen kokemus kertoo siitä, että taistelussa radikaalisia ja erittäinkin vallankumoukselliset aineksia vastaan kaikkein patavanhoillisimmatkin ainekset omaksuvat juuri niitten lauseparsia ja tunnussanoja, joita vastaan ne kynsin hampain taistelevat. Niinpä pikkuporvarilliset oikeistolaisemme ja erittäinkin keskustalaisemme oikeen urheilun kannalta vatkaavat edestakaisin Marxin ja Engelsin lausuntoja, vaikkakin ne niistä tavallisesti vaatimattomasti unohtavat joitakin itse ajatuksen kärkeä koskevia kohtia pois ja sitten näille "sievistetyille" lausunnoille rakentavat teoriansa.

Venäjältä saadut kokemukset myöskin kertovat siitä, että kaikkein törkeimmät kommunismin ja neuvostovallan vastustajat käyttävät jo nykyään niin hirvittävän paljon vallankumouksellisia fraaseja tunnussanoina, että sivullisten pitää olla oikein varuillaan jos mieli välttyä siltä, ettei niitten perusteella joudu väärään kelkkaan.

Mutta että Yhdysvalloissakin tällaista saattaa tapahtua ja vielä johtavien hallitusherrain piireissä on jo mailmanennätys, jonka kannattaa oikein panna merkille.

Asianlaita näet on siten, että kesäk. 29 p. piti presidentti Harding puheen kaille niille henkilöille ja hallituksen virkailijoille, jotka olivat tavalla taikka toisella avustaneet kenraali Dawesia hallituksen menoarvion laatimisessa ja tämän puheen hän alkoi sanoilla "Fellow Workers" (työläistoverit) aivan kuin jokin vanha tuplajuun katupuhuja, joka kurkkuaan rykäisyllä selvittää ja alkaa ympärille kerääntyneille työläistovereilleen selostella industrialistisen unionismin tärkeyttä ja etevämmyyttä ammattiunionismin rinnalla.

Ja seuraavana aamuna maan pääkaupungin vanhat "kunnioitettavat" kapitalistilehdet julkaisivat presidentin puheen etusivulla oikein raamien sisään sovitettuna ja siinäkin komeili alussa sanat "Fellow Workers".

Federated Pressin kirjeenvaihtaja, joka asiasta erikoisesti mainitsee, oli varta vasten ottanut vaivakseen seurata näitten sanojen "Fellow Workers" vaikutusta, julkaistuina johtavien kapitalistilehtien etusivuilla. Hänen vainnoistaan hän mainitsee, että aamu-uniset lehden ostajat tähän kohtaan silmätessään alkoivat hieroa silmiään aivan kuin päästäkseen vakuutetuiksi siitä, että eivät enää olleet nukuksissa. Ja kun nämä sitten uudelleen vilkaisivat samaan kohtaan ja tulivat lukemisessaan niin pitkälle, että huomasivat tasavallan presidentin näitä sanoja käyttäneen, olivat lehti retkahtanut alas ja lukija suu auki hölmistyneenä jäänyt sekavia tuntein eteensä töllistelemään. — Ja varmaan vaitaa sekavat tunteet tuplajuulaisetkin, jos heidän tunnussanansa noin oikein yleisesti aletaan virallisissa piireissä käyttää "gentlemen" sanan asemesta, sillä heidän käsityskannaltaan katsellen on todellakin syytä epäillä ovatko nämä hallitusherrat kovinkaan tervetulleita "fellow workersien" riveihin!

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Luopuripolitiikan vararikko

Viron sosialidemokratisen puolueen surkastumisesta kirjottaa muuan virolainen toveri:

15 p. huhtikuuta kuoli Viron sosialidemokraattisen puolueen pää-äänenkannattaja "Sotsialdemokraat" luonnollisen kuoleman.

Siinä tulos vuosikausia kestäneestä petos-politiikasta työväenluokkaa vastaan, loogillinen seuraus valkoisille terroristeille suodusta vapaaehtoisesta pyövelipalveluksesta; se on Viron proletariaatin voitto petturien turmiollisesta toiminnasta.

Tähän voittoon päättyy Viron työväenliikkeen eräs kehitysjakso. Kaksi vuotta sitten oli sosialidemokraattinen puolue ensi sijalla Viron poliittisessa elämässä. Kansalliskokousvaaleissa huhtik. 1919 sai se 152,000 ääntä. 450,000:sta ja valtasi 41 paikkaa perustavan kokouksen 120:stä. Se oli "johtava" puolue ja se johti — mustimman ja verisimmän taantumuksen voittoon, saattoi työväestön verenimijäin ikeeseen. Suussa oli sillä luokkataistelun ja demokratian evankeliumi kädessään heilutti se hirttonuoraa ja kirvestä proletariatin päätä varten ja sos.-dem. puolueen johtaja herra A. Rei se tuotti ylilähtarimestari Mannerheimin teurastajalaumat Viroon murhaamaan Viron työläisiä.

Topakasti ja itsekieltäymyksellä puuhasi petturipuolue. Viimeisetkin ihanteittensa rippuset uhrasi se porvarisdiktatuurille, se asetti koko koneistonsa valkokaartilaistaantumuksen palvelukseen samoinkuin koko järjestönsä. Puolueen tunnetuimmat jäsenet niittivät kunniaa uroteoistaan kommunisteja vainotessaan; sen edustaja sisäministeriössä — Hellat — on puhumattakaan muista veriteoistaan. Isborsh'in paljonpuhutun lähtaamisen alkuunpanija syyskuussa 1919, jolloin työväenyhdistysten konferenssin 26 osanottajaa petomaisesti tapettiin. Muut sosialidemokraattiset ministerit voivat paksusti valtion täyteisten lihapatojen ääressä kasaten miljoonan toisensa jälkeen omiin kukkaroihinsa. Ja kaikki tuo "vapaan, riippumatto-